

Kırık Kanatlar

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 11 Ekim 2011

Dilimce ötmüyor kuşlar,

Onlar da yenilmiş zamana...
Ağaç dalları kırılğan küsmüşler bana.
Takvimler baharları şaşırmiş,
Teslim olmuşlar sonbahara
Ve sen halen susuyorsun;
Kırık kanatlarınla.

Nerde günahkâr sabahlarımız?
Seher vakitleri daldığımız hayaller nerde?
Başımızda savrulup esen kavak yelleri,
Hangi dağların ardında
Ve sen halen susuyorsun;
Kırık kanatlarınla.

Bir damla kanıyor yüreğimde,
Gözlerimde bin bir yaş...
Işığını yakmadığım bekâr odamda.
Yas oldun, matem oldun bana
Ve sen halen susuyorsun;
Kırık kanatlarınla.

Ne rüzgâr,
Ne hazan mevsiminde dökülen yapraklar,
Ne de yağmurun aşka davet eden sesi
Baştan çıkaramıyor beni,
Ben halen mahkûmum sana
Ve sen halen susuyorsun;
Kırık kanatlarınla.

Sen kelepçe, sen zincir nedir?
Bilir misin zindanları?
Çok zindanlar gördüm koymadı bana...
Yitirdiğim gençliğime işkenceler şahit,
Yaran kadar dokunmadı bana

Bilir misin?

Ve sen halen susuyorsun;
Kırık kanatlarınla.

Karınca kadar çalışkan yüreğim,
Cırcır böceği kadar feryat ediyor,
Uyusam uykuların en derininde,
Kalk çalış diyor karınca
Bağır diyor cırcır böceği,
Durma!

Ve sen halen susuyorsun;
Kırık kanatlarınla.

Dünyanın sahtekâr cennetlerinde,
Bir yudum sevdâyın doymadığım...
Bir ayrılık oldun adını koyamadığım.
Mutluluk oyunu mu oynadık yıllarca?
Oyuncak mıydım ellerinde?
Gülmeyi konduramadın dudaklarıma
Ve sen halen susuyorsun;
Kırık kanatlarınla.

İçimde titreşen duygular hoşgörüyü aşmış,
Efkâr dağıtamam, yüreğim taşmış...
Bu gecelik affet beni,
Susmayacağım!
Kimsesizliğimle övünecek zaman değil,
İsyanım var sana
Ve sen halen susuyorsun;
Kırık kanatlarınla.

Gel etme yar!
Kanayan yaram var,
Gel etme konuş Allah aşkına,
Ne yaptım sana?
Ben sana mahkûmken yalnızlığın kucağında
Sen halen susuyorsun;
Kırık kanatlarınla...

MEHMET FİKRET ÜNALAN